

ಪಧ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ಪಧ - ಪೂಣಧಾರಕ ಗಂಜಿ

ಶೇಯವೇದದಲ್ಲಿ ಗಂಜಿಯ ಬಳಕೆ ಪಧ್ಯವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಪಧ್ಯವಾದರು ಈ ಗಂಜಿಯು ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಇತ್ತಿಜಿನ ಹೊಸ ಟ್ರೆಂಡ್. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುವ ಜನದಲ್ಲಿ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಶಯವೇದಪಂಚಕ್ರಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ನಂತರ ಇದೇ ಅಮೃತ ಸಮಾನ ಪಧ್ಯ.

ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಂಜಿಳಾಟದಿಂದಲೇ ದಿನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಕುಚಲಕ್ಕಿಯ ಗಂಜಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಡವಾಮಾನಕ್ಕೆ ಅದು ಸೂಕ್ತವೂ ಹೌದು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಉಳಿದನ್ನಕ್ಕೆ ನೀರು-ಮಜ್ಜಿಗೆ ಯಾಕಿಟ್ಟಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗಂಜಿಯಂತೆ ಸೇವಿಸುವ ಒಂದು ಪಂಗಡವು ಇದೆ. ಅಧಿಕ ಶಾರೀರಿಕ ಶ್ರಮವಿರುವವರಿಗೆ ಇದು ತಡೆಯುವುದೇ ಏನಹ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದು ಮನೆಯಕ್ಕೆ ಲಾಭವಾಗಿ, ಅಫ್ಲಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗಾಗಲಿ, ಅಫ್ಲಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗಾಗಲಿ ಇದು ರೋಗದಾಯಕ.

ಜರ, ಭೇದಿ, ವಾಂತಿ ಅಥವಾ ಜೀಣಾತೊಂದರೆಯಾದಾಗ ಪೇಚೆಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಜಿ ಸೇವಿಸುವ ಕ್ರಮವಿದೆ. ಅದು ಸಣ್ಣ ರವೆಯ ಗಂಜಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಕೊಡುವುದು ಅಭಾಸವಾಗಿದೆ. ಹಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು-ರಾಗಿ, ಜೋಳಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಯಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ/ಬೆಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಇಂಗು ಜೀರಿಗೆ, ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿ ಅಂಬಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅರೋಗ್ಯಕರ ಪಾನೀಯವಂದು ಹಲವೆಡೆ ಸೇವಿಸುವವರು. ಉಪಾಹಾರದ ಬದಲು ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಪಾನೀಯದಂತೆ ಕುಡಿಯುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ದ್ಯುಹಿಕ ಶ್ರಮವಿರುವವರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಕಾಂಗಳ ಪೂರ್ವಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯ. ಅಲ್ಲ ದ್ಯುಹಿಕ ಚೆಟುವಟಿಕೆಯಿರುವವರಲ್ಲಿ ಅಂಬಿ ಸಂತಪ್ತಾಣಜನ್ಯ ವಿಕಾರಕ್ಕೆ(ಅತಿ ಪುರಿಯಿಂದಾಗುವ ಮಧುಮೇಹ, ಸ್ಕ್ರೋಲಕಾಯ, ವೃದ್ಧೋಗಳು) ಕಾರಣವಾಗುವುದು.

ಸುತ್ತುತಾಚಾಯರು 3 ವರ್ಷದ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಹಾರ ಮಂಜೂಷ

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅಹಾರ : ಖಯಾದ್ಯ ಮಾಂಜೂಷ

ಡಾ. ಚೆತ್ತುಲೇಖಾ ಮಿ. ಕೃಷ್ಣ

ಕ್ರಿ. ಅಂದು ರೂ ಪತ್ರಾಲಯ

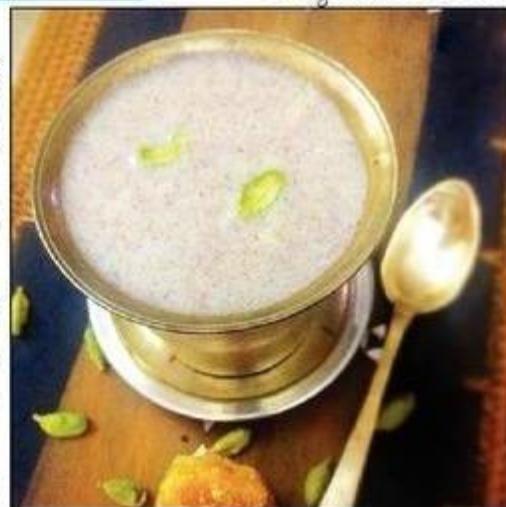
ಕ್ರೆಡಿ - 9900212524

ಮಂಡ, ಪೇಯ, ಪಿಲೆಟಿ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕೆ ಹಾಗು ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅದರಂತೆ ಉಪಯೋಗಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ.

ಮಂಡ: 1 ಭಾಗ ಮುರಿದ ಅಕ್ಕೆ ತರಿಗೆ 14 ಭಾಗ ನೀರಿನ ಹಾಕಿ ಬೇರಿಸುವ ಬೇಕು. ಬೆಂದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ತಿಳಿಗಂಜಿಗೆ ಮಂಡ ಎನ್ನುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಪುಡಿ ಮತ್ತು ಸ್ಯಂಧವ ಲವಣ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಉಪವಾಸಪಿರುವವರು, ಉಪವಾಸದನಂತರ, ವಾಂತಿಬೇದಿಯಿಂದ ನರಭೂತಿರುವವರು, ಪಂಚಕ್ರಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಇದು ಜರಾಗ್ರಿಯನ್ನು ವ್ಯಾದಿಸಿ ಜೀಣಾಗಂದಲ್ಲಿರುವ ವಾತಾದಿ ಮಲಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವುದು. ಅತ್ಯಂತಶೀಲವಾಗಿ ಬಿಲಕ್ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಧಾರಕವೆಂದೂ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಪೇಯ: ಮಂಡವನ್ನು ಬೆಂದ ಅನ್ನದೇ ಜೂತೆ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅದು ಪೇಯ. ಇದು ನೀರಿನ ಗಂಜಿ ಇದು ಜೀಣಾಕ್ಕೆ ಸುಲಭ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬೆವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆಮಾಡುವುದು. ಆದ ಕಾರಣ ಜ್ಞರವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಇದು ಪಧ್ಯವಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಜೀವಧರ್ವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇಂಗಿಸುವುದು, ಹಸಿವೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವುದು. ಸುಸ್ತು, ಅಯಂಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದು.

ಮಲ ಮೂತ್ರಗಳ ಸರಣಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದು. ಜ್ಞರ, ಮೂತ್ರಕೊಳದ ಕಲ್ಲು, ಮಲಬದ್ಧತೆ ಇರುವವರು ಪೇಯದ ಪಧ್ಯಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ರಾತ್ರಿ ಅಹಾರ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಸಿವು ಸ್ವಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಪೇಯವು ಜೀಣಾಕಾರಿಯಾಗಿ ದೇಹವನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸುವುದು.

ವಿಲೇಖಿ: ಇಲ್ಲಿ ದ್ರವಾಯ ಬಳಜ ಕಡಿಮೆ. 1 ಭಾಗ ಮುರಿದ ಅಕ್ಕೆ ತರಿಗೆ 4 ಭಾಗ ನೀರಿನ ಹಾಕಿ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಬೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಲೇಖಿ ಎನ್ನುವರು. ಸ್ಯಂಧವ ಲವಣ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು ಅಥವಾ ಹಾಕದೆಯು ಸೇವಿಸಲು ಬಿರುವುದು. ಇದು ಗಟ್ಟಿಗಂಜಿ, ತಿನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗುದು. ಪುಷ್ಟಿಯುತವಾಗಿ ದೇಹದ ಉಪಚಯ ಮಾಡುವುದು. ಇದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಿರಿಧಾನ್ಯದಗಂಜಿ ಮಾಡಿ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿ, ರಾತ್ರಿಯ ಅಹಾರವಾಗಾಗಿ ಸೇವಿಸಿದರೆ ದೇಹದ ತೊಕ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಅದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಆರೋಗ್ಯವಂತರು ವಿಲೇಖಿ ನಾನಾ ಜೀಣಾಕಾರಿ ದ್ರವಗಳಾದ ಓಮು, ಜೀರಿಗೆ, ಚಕ್ಕೆ, ಮೆಣಸು, ಶುಂತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ರುಚಿಕರವಾದ ಗಂಡಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯದ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಅಹಾರವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಣ್ಣ ರವೆ/ಚೆರೋಟಿ ರವೆಯ ಗಂಜಿ ಜೀಣಾಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೃದಾ ಒಟ್ಟೆಯಂತೆಯೇ ಅದು ಕೆಲ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಅದು ಪಧ್ಯವಲ್ಲ. ಗಂಜಿಗೆ ಸಿಹಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಪಾಯಸವಾಗುದು, ಗಂಜಿ ಅಲ್ಲ, ರುಚಿಗೆ, ಅಹಾರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕು ಎನ್ನುವವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು.